

Kassid üksinda kodus

MERLE LAUBE

Mis juhtub, kui kassid omapäi koju jätta? Kas nad saavad üksinda hakkama?

See juhtus kümmekond aastat tagasi, kui oma kolm tubast kassi jõulude ajal esmakordselt kolmeks päevaks omapäi jätsime.

Olime hoolikalt uurinud, mis on kassidel vaja, et nii kaua ise hakkama saada. Söögikausid olid täidetud parimate kröbinatega, kindluse mõttes olime lemmikuid varustanud mitte kolme päeva, vaid nädala normiga.

Vee panime ette mitte tavaliste joo-gikausside, vaid suurte kastrulitega. Esiteks ei olnud niiviisi ohtu, et vett väheks jääks, teiseks ei saa kastruleid niisama lihtsalt ümber ajada kui näiteks pesukausse või kergemaid plast-nõusid, mille kasutamist me samuti kaalusime. Ümberaetud vee korral aga jäänuks kassid esiteks janusse ja teiseks võinuks vesi läbi kehavõitu pöranda alumise korruse korterisse voolata – kellele seda jama vaja!

Kapiuksed panime hoolikalt kinni. Arvasime, et oleme nii kasside kui isenda rahulolu lähenevateks jõulupühadeks igati kindlustanud. Kuna kassid olid kolmekesi, siis ei oleks neil tohtinud ka üksildustunnet tekkida.

Kasside jõuluorgia

Kui kolme päeva pärast tagasi tulles korteriuksse avasime, ootas meid ees mõnevõrra metsik pilt. Köögipörandal olid läbiseegi katkikraabitud pakidest väljavalgunud jahu, suhkur ja makaronid, siin-seal turritasid üksikud palderjanijuured segamini kumeli- ja pärnaõitega.

Kassid ei tundunud ka päris kained olevat... Igal juhul ei jäänud vähimatki kahtlust, et jõulud ei möödunud neil mitte vaikselt "Püha ööd" nurrudes, vaid pigem metsiku orgiaga.

Kuidas nad suutsid avada seinakapi, mille ukse alumine äär oli umbes 170 cm kõrgusel pörandast, ei kujuta ma siiani ette. Kargasid kraanikausi ääre pealt? Aga sealtki jäi veel meeter maad hüpata. Ja uks oli ju sile, sinna ei olnud võimalik küüsi taha ajada...

Kuidagi oli see kapiuks siiski lahti saadud, kõik varud välja pillutud ning seejärel tublisti pidutsetud.

Eldan, et ukse avas nüüdseks juba õnnetult lahkunud kassihärra Pelle I,

Krissu pole teadaolevalt nii hullude tempudega veel hakkama saanud kui loo kangelased, kuid jõuludest rõõmu tunda oskab temagi.

kelle jaoks keelud ja ületamatuna tunduvad raskused ei tähendanud kunagi midagi muud kui üksnes väljakutses. Kõik, mida keelati või mis tundus ületamatuna, tuli saavutada!

Arvatavasti hindasid kassidaamid Tommi-Mare ja Bella tema pingutusi vääriliselt. Loodetavasti ei läinud nad palderjanijoovastuses vähemalt omavahel poisi pärast kaklema. Võimatu see aga pole, sest palderjanijoo-bes kassid kipuvad tõepoolest kisklema hakkama.

Ainus mees kodu kaitsmas

Nendest jõuludest tegime edaspidiseks mõned järeldused, mida julgeme teistelegi soovitada.

Esiteks, kui peres on rohkem kui üks kass, võib neid paariks-kolmeks päevaks omapäi jätta küll, kui loomadel on varuks piisavalt toitu ja vett. Soovitavalt kröbinaid, sest muud toidud kipuvad liiga ruttu otsa saama ning võivad ka hapuks minna.

Teiseks, enne kodunt lahkumist tuleb hoolega järele vaadata, ega laokile jää midagi, mida kassidel võiks kiusatus olla meeletahutust otsides lõhkuda-kahjustada. Lootus, et mõni asi on kättesaamiseks liiga kõrgel, ei pruugi paika pidada. Nagu selgub, käivad kapiuksed lahti küll, kui käppasid õigel moel kasutada.

Veel ühe kogemuse saime aga mõned aastad hiljem, kui jätsime kaheks päevaks koju omapäi toona veel kastreerimata punase kassi Apelsini koos mõnede kassidaamidega.

Ust avades löi ninna selgelt äratuntav lõhn, mis andis märku, et üks isakass on meeleheitlikult ukse ümbrust märgistanud.

Apelsin ei olnud mitte kunagi varem midagi niisugust teinud. Mis siis nüüd lahti oli?!

Võimaliku seletuse leidsin, kui mõtlesin mõningatele Jaagup Alaotsa raamatuid "Kassid" kirjeldatud kassikoloonia toimimispõhimõtetele.

Kuna emaskasside poolt koloonia äärealadele surutud isaskasside ülesanne on maa-ala piiride kaitsmine, siis tõenäoliselt otsustas ainsa mehe-na majja jäänud Apelsin naisi õuest lähtuva ohu eest kaitsta.

Üks kaitsmisviis on sissepääsude märgistamine, et võrad juba ette teaksid – edasi tungides tuleb arvestada, et siin ON mehi, kes sissetungijale vastu astuvad!

Niisiis ei olnud kassile midagi ette heita – oma loomusest lähtuvalt oli ta käitunud ainuõigesti... Ka selliste ootamatustega tuleb teinekord arvestada, kui kassid omapäi koju jätate.

ANNELI SIHVART